

несправедливо изгонена отъ Македония, поискала да освободи наново тая българска земя отъ сърбитѣ. Тя поискала отъ Сърбия да отстъпи земята съ добро, но сърбитѣ не се съгласили. Затова презъ 1913 г. България се намѣсила на страна на нѣмскитѣ държави и въ съгласие и съ помощъ тѣхна нападнала Сърбия, победила сръбската войска, превзела Моравско и освободила цѣла Македония. Въ защита на сърбитѣ, презъ Солунъ дошли англофренци противъ българската войска, но тѣ били отблъснати и изтикани чакъ въ Солунъ.

Презъ 1916 г. се намѣсили и румѣнитѣ на страна на англофренцитѣ. Българската войска настѣпила въ Добруджа, победила ромѣнскитѣ войски и освободила цѣла Добруджа чакъ до устието на Дунава.

Въ тѣзи голѣми войни българскитѣ войски се отличили съ голѣма храбростъ и се прочули по цѣлъ свѣтъ. Всички български земи били освободени и присѣдинени къмъ България.

Но войната се продължила много. Вжтре въ България храната била свършена, населението селско и градско зело да страда и осиромашава. Покъсно противъ България се намѣсилъ новъ врагъ — Гърция. Всички нападали върху българската войска, която пазѣла границитѣ, а тя не могла да получи помощъ отъ своитѣ съюзници: Австрия и Германия.

Най-сетне презъ 1917 г. се намѣсила и Америка на страна на англофренцитѣ противъ Германия. Така войната станала много голѣма. Воювали 23 държави. Почти всички се обявили противъ Германия, която била най-силната и отъ която се страхували много.

Презъ 1917 г. станалъ бунтъ въ Русия. Рускиятъ царъ Николай II билъ убитъ и руската вой-